

Заняття 16. Правила перевезення пасажирів, вантажів та буксирування.

21. ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ

21.1. Дозволяється перевозити пасажирів у транспортному засобі, обладнаному місцями для сидіння в кількості, що передбачена технічною характеристикою так, щоб вони не заважали водієві керувати транспортним засобом і не обмежували оглядовість, відповідно до правил перевезення.

Перевозити пасажирів дозволяється тільки транспортними засобами, які обладнані спеціальними місцями для сидіння. На одному сидінні може перебувати тільки один пасажир. Якщо є ремені безпеки, то пасажирів зобов'язано пристібатися ними. На мотоциклах і мопедах пасажирів зобов'язано бути в застібнутих мотошоломах. У кузові вантажного автомобіля перевезення пасажирів заборонено, як виняток допускається перевезення в кузові вантажного автомобіля осіб старше 16 років, якщо кузов обладнаний спеціальними місцями для сидіння. Водій вантажного автомобіля за наявності водійського стажу не менше 3 років має право перевозити в кузові вантажівки на спеціально обладнаних сидіннях не більше 8 пасажирів у віці не менше 16 років. Дітей зростом менше 145 см або таких, які не досягли 12-річного віку, забороняється перевозити у транспортних засобах, обладнаних ременями безпеки, без спеціальних дитячих сидінь, а також на передньому сидінні легкового автомобіля і на задньому сидінні мотоцикла або мопеда.

На передньому сидінні легкового автомобіля дозволяється перевезення дітей, які не досягли 12-річного віку, на спеціальних дитячих сидіннях, які повинні пристібатися ременями безпеки. Під час такого перевезення подушка безпеки, розташована навпроти переднього сидіння легкового автомобіля (за її наявності), має бути відключена, оскільки у разі спрацювання вона може завдати травму дитині.

Водій автобуса (мікроавтобуса), який здійснює перевезення пасажирів, зобов'язаний мати стаж керування транспортним засобом не менше 3 років.

21.2. Водіям маршрутних транспортних засобів забороняється під час перевезення пасажирів розмовляти з ними, їсти, пити, палити, а також перевозити пасажирів і вантаж у кабіні, якщо вона відокремлена від салону.

Даний пункт Правил дорожнього руху конкретизує дії водія маршрутного транспортного засобу, які заборонені під час перевезення пасажирів, для забезпечення їх безпеки.

21.3. Перевезення автобусом (мікроавтобусом) організованої групи дітей здійснюється за умови обов'язкового проведення інструктажу з дітьми та супровідниками щодо правил безпечної поведінки під час руху та дій у разі виникнення аварійно-небезпечних ситуацій чи скоєння дорожньо-транспортної пригоди. При цьому спереду і ззаду автобуса (мікроавтобуса) обов'язково встановлюється згідно з вимогами підпункту «в» пункту 30.3 цих Правил розпізнавальний знак «Діти» (№876 від 01.10.2008).

Водій автобуса (мікроавтобуса), який здійснює перевезення організованих груп дітей, повинен мати стаж водія не менше 5 років і посвідчення водія категорії «D» (№876 від 01.10.2008).

На транспортному засобі з розпізнавальним знаком «Діти» під час посадки (висадки) до (з) нього пасажирів повинні бути увімкнені пробліскові маячки оранжевого кольору та (або) аварійна світлова сигналізація. (№ 111 від 11.02.2013).

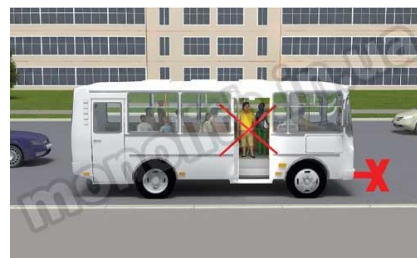
У зв'язку з тим, що діти є категорією пасажирів, які можуть спричинити виникнення аварійної ситуації під час руху, в салоні автобуса зобов'язано перебувати супроводжуючі їх особи. На автобус встановлюється розпізнавальний знак «Діти», який інформує інших водіїв про те, яка категорія учасників дорожнього руху перевозиться в автобусі.

У зв'язку з тим, що перевезення організованих груп дітей вимагає від водія підвищеної уваги і досвіду, Правилами дорожнього руху зазначається мінімальний стаж роботи водія – 5 років, і наявність посвідчення водія категорії D. У темну пору доби Правилами дорожнього руху забороняється перевозити організовані групи дітей будь-якими видами автомобільного транспорту (п. 21.11 з) даних Правил).

21.4. Водію забороняється починати рух до повного зачинення дверей та відчиняти їх до зупинки транспортного засобу.

Цей пункт Правил дорожнього руху спрямований на забезпечення безпеки водія і пасажирів під час їх перевезення, тому водієві забороняється

від чиняти двері автобуса до зупинки і починати рух із відчиненими дверима від зупинки. Пасажирам, у свою чергу, згідно з пунктом 5.3 заборонено:

- під час руху відволікати увагу водія від керування транспортним засобом та заважати йому в цьому;
- відчиняти двері транспортного засобу, не переконавшись, що він зупинився біля тротуару, посадкового майданчика, краю проїзної частини чи на узбіччі;
- перешкоджати зачиненню дверей та використовувати для їзди підніжки і виступи транспортного засобу;
- під час руху стояти в кузові вантажного автомобіля, сидіти на бортах або в не обладнаному для сидіння місці.

21.5. Перевезення пасажирів (до 8 чоловік, крім водія) у пристосованому для цього вантажному автомобілі дозволяється водіям, які мають стаж керування транспортним засобом більше трьох років і посвідчення водія категорії «С», а у разі перевезення понад зазначену кількість (включаючи пасажирів у кабіні) – категорій «С» і «D».

21.6. Вантажний автомобіль, що використовується для перевезення пасажирів, повинен бути обладнаний сидіннями, закріпленими в кузові на відстані не менш як 0,3 м від верхнього краю борту і 0,3-0,5 м від підлоги. Сидіння, що розташовані вздовж заднього або бокового борту, повинні мати міцні спинки.

Слід зазначити, що Правилами визначені лише геометричні параметри розташування сидінь по висоті і не визначене їх конкретне місце розташування в кузові транспортного засобу.

21.7. Кількість пасажирів, які перевозяться в кузові вантажного автомобіля, не повинна перевищувати кількості обладнаних для сидіння місць.

Перевезення пасажирів по двоє на одному сидінні заборонене даним пунктом Правил дорожнього руху, заборонено також перевозити пасажирів, які сидять на бортах або стоять у кузові вантажного автомобіля.

21.8. Військовослужбовці строкової служби, які мають посвідчення водія транспортного засобу категорії «С», допускаються до перевезення пасажирів у кузові пристосованого для цього вантажного автомобіля згідно з кількістю обладнаних для сидіння місць після проходження спеціальної підготовки і стажування протягом 6 місяців.

Даний пункт Правил є винятком для пункту 21.5 щодо посвідчення водія, яке дозволяє перевозити більше 8 осіб у кузові вантажного автомобіля. Даний пункт Правил поширює свою дію тільки на водіїв – військовослужбовців строкової служби.

21.9. Перед поїздкою водій вантажного автомобіля повинен проінструктувати пасажирів про їх обов'язки та правила посадки, висадки, розміщення і поведінки в кузові. Починати рух можна, лише переконавшись, що створено умови для безпечного перевезення пасажирів.

Починаючи рух, водій вантажного автомобіля зобов'язаний забезпечити безпеку пасажирів, тому він зобов'язаний проінструктувати їх про правила посадки, висадки, розміщення та щодо поведінки в кузові вантажного транспортного засобу.

21.10. Проїзд у кузові вантажного автомобіля, не обладнаного для перевезення пасажирів, дозволяється лише особам, які супроводжують вантаж або їдуть за ним, за умови, що вони забезпечені місцями для сидіння, розташованими згідно з вимогами пункту 21.6 цих Правил і техніки безпеки. Кількість пасажирів у кузові та кабіні не повинна перевищувати 8 чоловік.

Даний пункт визначає порядок руху супроводжуваних вантаж осіб та осіб, які їдуть за ним, у кузові вантажного автомобіля. Слід зазначити, що розташування вантажу та супроводжуваних його осіб має виключити можливість падіння вантажу і травмування осіб, які супроводжують вантаж.

21.11. Забороняється перевозити:

- пасажирів поза кабіною автомобіля (крім передбачених цими Правилами випадків перевезення пасажирів у кузові вантажного автомобіля з бортовою платформою або в кузові-фургоні, призначених для перевезення пасажирів), у кузові автомобіля-самоскида, трактора, інших самохідних машин, на вантажному причепі, напівпричепі, в причепі-дачі, в кузові вантажного мотоцикла;

б) дітей, зріст яких менше 145 см або тих, що не досягли 12-річного віку, – у транспортних засобах, обладнаних ременями безпеки, без використання спеціальних засобів, що дають змогу пристебнути дитину за допомогою ременів безпеки, передбачених конструкцією цього транспортного засобу; на передньому сидінні легкового автомобіля – без використання зазначених спеціальних засобів; на задньому сидінні мотоцикла та мопеда (**№876 від 01.10.2008**);

Дітей зростом менше 145 см або таких, які не досягли 12-річного віку, забороняється перевозити транспортними засобами, обладнаними ременями безпеки, без спеціальних дитячих сидінь, а також на передньому сидінні легкового автомобіля та на задньому сидінні мотоцикла або мопеда. На передньому сидінні легкового автомобіля дозволяється перевезення дітей, які не досягли 12-річного віку, на спеціальних дитячих сидіннях, які повинні пристібатися ременями безпеки. При цьому потрібно пам'ятати про те, що деякі автомобілі обладнуються подушками безпеки і дитяче сидіння може бути встановлене на переднє сидіння в легковому автомобілі тільки за умови відключення подушки безпеки.

в) дітей до 16-річного віку в кузові будь-якого вантажного автомобіля;

г) організовані групи дітей у темну пору доби.

Даний пункт Правил дорожнього руху забороняє будь-яке перевезення організованих груп дітей у темну пору доби, оскільки в цей час знижується рівень безпеки дорожнього руху.

22. ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖУ

22.1. Маса вантажу, що перевозиться, і розподіл навантаження на осі не повинні перевищувати величин, визначених технічною характеристикою даного транспортного засобу.

На кожний транспортний засіб складається технічна документація, в якій зазначені всі його основні технічні параметри. Перш ніж сісти за кермо транспортного засобу, водій зобов'язаний знати максимальну допустиму масу вантажу, яку він може перевезти транспортним засобом, і її розподіл по осях, для того щоб раціонально спланувати маршрут свого руху.

22.2. Водій перед початком руху зобов'язаний перевірити надійність розташування і кріплення вантажу, а під час руху – контролювати це, щоб запобігти його падінню, волочінню, травмуванню супроводжуючих осіб чи створенню перешкоди для руху.

Зміщення погано закріпленого вантажу може призвести до виникнення дорожньо-транспортної пригоди, тому для забезпечення безпеки дорожнього руху водій зобов'язаний перед початком руху перевірити надійність кріплення і правильність розташування вантажу, а під час руху транспортного засобу стежити за його станом.

22.3. Перевезення вантажу дозволяється за умови, що він:

а) не наражає на небезпеку учасників дорожнього руху;

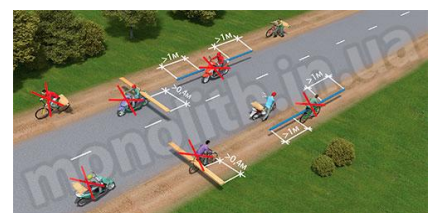
б) не порушує стійкості транспортного засобу і не утруднює керування ним;

в) не обмежує водієві оглядовості;

г) не закриває зовнішніх світлових приладів, світлоповертачів, номерних і розпізнавальних знаків, а також не перешкоджає сприйманню сигналів, що подаються рукою;

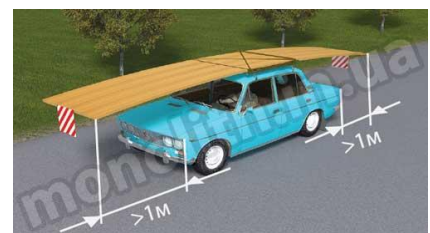
г) не створює шуму, не піднімає пилу та не забруднює проїзну частину і навколишнє середовище.

Під час перевезення вантажу з метою забезпечення безпеки дорожнього руху мають бути виконані всі умови, перелічені в даному пункті Правил дорожнього руху. При недотриманні хоча б одного пункту перевезення вантажу забороняється.

22.4. Вантаж, що виступає за габарити транспортного засобу спереду або ззаду більш як на 1 м, а за шириною перевищує 0,4 м від зовнішнього краю переднього або заднього габаритного ліхтаря, повинен бути позначений відповідно до вимог підпункту «з» пункту 30.3 цих Правил.

Вантаж, який виступає за габарити транспортного засобу, може стати причиною виникнення дорожньо-транспортної пригоди, тому, якщо він виступає за допустимі діапазони, зазначені в даному пункті ПДР, він має бути позначений розпізнавальним знаком «Негабаритний вантаж». Спеціальні світлоповертальні смужки розпізнавального знака «Негабаритний вантаж» дозволяють іншим учасникам дорожнього руху виявити небезпеку і вжити заходів для запобігання розвитку небезпечної ситуації на дорозі.

22.5. За спеціальними правилами здійснюється дорожнє перевезення небезпечних вантажів, рух транспортних засобів та їх складів у разі, коли хоч один з їх габаритів перевищує за шириною 2,6 м, за висотою від поверхні дороги - 4 м (для контейнеровозів на встановлених Укравтодором і Національною поліцією маршрутах - 4,35 м), за довжиною - 22 м (для маршрутних транспортних засобів - 25 м), фактичну масу понад 40 т (для контейнеровозів - понад 44 т, на встановлених Укравтодором і Національною поліцією для них маршрутах - до 46 т), навантаження на одиночну вісь - 11 т (для автобусів, тролейбусів - 11,5 т), здвоєні осі - 16 т, строєні - 22 т (для контейнеровозів навантаження на одиночну вісь - 11 т, здвоєні осі - 18 т, строєні - 24 т) або якщо вантаж виступає за задній габарит транспортного засобу більш як на 2 м. (**№490 від 17.09.2014**).

Осі слід вважати здвоєними або строєними, якщо відстань між ними (суміжними) не перевищує 2,5 м. Рух транспортних засобів та їх складів з навантаженням на одиночну вісь понад 11 т, здвоєні осі - понад 16 т, строєні осі - понад 22 т або фактичною масою понад 40 т (для контейнеровозів - навантаження на одиночну вісь - понад 11 т, здвоєні осі - понад 18 т, строєні осі - понад 24 т або фактичною масою понад 44 т, а на встановлених Укравтодором і Національною поліцією для них маршрутах - понад 46 т) у разі перевезення подільних вантажів автомобільними дорогами забороняється (**№869** от 21.10.2015).

Забороняється рух транспортних засобів з навантаженням на вісь понад 7 т або фактичною масою понад 24 т автомобільними дорогами загального користування місцевого значення (**№869** от 21.10.2015).

Наказом Державної служби автомобільних доріг України та Міністерством внутрішніх справ України затверджено від 07.05.08 Технологічний регламент № 219/198, який визначає процедуру габаритно-вагового контролю транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів на автомобільних дорогах загального користування за допомогою стаціонарних або пересувних пунктів габаритно-вагового контролю. Габаритно-ваговий контроль здійснюється уповноваженими Укравтодором дорожніми підприємствами та організаціями спільно з відповідними підрозділами Національної поліції виключно у пунктах габаритно-вагового контролю. Пересувний пункт габаритно-вагового контролю має обладнуватися відповідними знаками та обладнанням. До пересувного пункту габаритно-вагового контролю транспортні засоби направляються відповідним підрозділом Національної поліції. У пункті габаритно-вагового контролю транспортний засіб перевіряється на відповідність вимогам пункту 22.5 Правил дорожнього руху. Якщо транспортний засіб відповідає вимогам пункту 22.5, він продовжує свій рух, якщо ж мають місце порушення, то складається акт у двох примірниках (другий примірник передається водієві) і водій зобов'язаний сплатити за проїзд автомобільними дорогами загального користування (від пункту завантаження до пункту розвантаження), після чого співробітники підрозділу Національної поліції видають дозвіл на подальший рух такого транспортного засобу.

Водій великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу або уповноважена ним особа має право привести габаритно-вагові параметри транспортного засобу у відповідність до встановлених нормативів за допомогою будь-яких засобів і способів, попередньо сплативши за проїзд автомобільними дорогами загального користування від місця завантаження до пункту габаритно-вагового контролю. Після приведення транспортного засобу у відповідність до вимоги пункту 22.5 Правил дорожнього руху має бути проведений повторний габаритно-ваговий контроль. За умови виконання пункту 22.5 Правил дорожнього руху транспортний засіб може продовжити рух до місця призначення без внесення будь-якої оплати за користування автомобільними дорогами загального призначення від пункту габаритно-вагового контролю до пункту розвантаження.

22.6. Транспортні засоби, що здійснюють дорожнє перевезення небезпечних вантажів, повинні рухатися з увімкненим ближнім світлом фар, задніми габаритними ліхтарями та встановленими розпізнавальними знаками, передбаченими пунктом 30.3 цих Правил, а великовагові та великогабаритні транспортні засоби – також з увімкненим проблісковим маячком (проблісковими маячками) оранжевого кольору (**№634 від 09.07.2008**).

З метою забезпечення безпеки дорожнього руху на транспортних засобах, що здійснюють дорожнє перевезення небезпечних вантажів, мають бути увімкнені ближнє світло фар і задні габаритні ліхтарі, а також повинні бути встановлені розпізнавальні знаки «Інформаційна таблиця небезпечного вантажу» і «Знак небезпеки».

На великовагових і великогабаритних транспортних засобах має бути крім ближнього світла фар і задніх габаритних ліхтарів додатково увімкнений проблісковий маячок оранжевого кольору, а також мають бути встановлені розпізнавальні знаки відповідно до пункту 30.3 з) даних Правил.

23. БУКСИРУВАННЯ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЯ ТРАНСПОРТНИХ СОСТАВІВ

23.1. Буксирування повинно виконуватися механічним транспортним засобом без причепа і з технічно справними зчіпними пристроями як у буксированого транспортного засобу, так і у транспортного засобу, що буксирує.

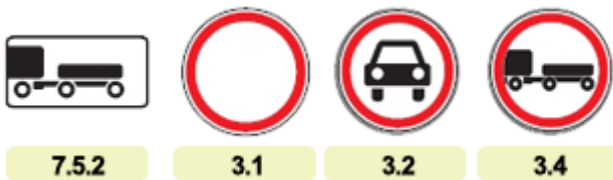
Запускання двигуна із застосуванням жорсткого або гнучкого зчеплення повинно виконуватися згідно з вимогами цього розділу.

Дозволяється буксирування одного механічного транспортного засобу лише з одним причепом.

З метою забезпечення безпеки дорожнього руху перед буксируванням водії транспортного засобу, що буксирує, та водії буксированого транспортного засобу зобов'язані перевірити справність і надійність тягово-зчіпного пристрою (гака) і домовитися про порядок подання попереджувальних сигналів під час руху.

Слід пам'ятати, що забороняється буксирування зі швидкістю, що перевищує встановлену максимальну швидкість – 50 км/год. На автомагістралях і дорогах для автомобілів буксирування не заборонене Правилами, але слід пам'ятати, що мінімальний встановлений швидкісний режим руху даними дорогами становить 40 км/год.

Буксирування не допускається на дорогах, позначених дорожнім знаком 3.4 «Рух з причепом заборонений» або знаками 3.1 «Рух заборонений», 3.2 «Рух механічних транспортних засобів заборонений», встановленими з табличкою 7.5.2 «Вид транспортного засобу».

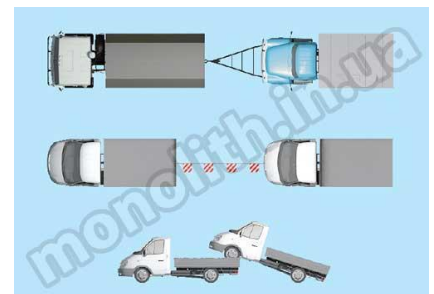
23.2. Буксирування транспортних засобів здійснюється:

- а) із застосуванням жорсткого або гнучкого зчеплення;
- б) із частковим навантаженням буксированого транспортного засобу на платформу або на спеціальне опорне пристосування.

Незалежно від способу буксирування в світлу пору доби на транспортному засобі, що буксирує, має бути увімкнене ближнє світло фар відповідно до пункту 9.8 т), а в умовах недостатньої видимості допускається увімкнення дальнього світла фар або протитуманних ліхтарів, якщо вони не будуть засліплювати інших водіїв.

На буксированому транспортному засобі відповідно до пункту 9.9 з) обов'язково має бути увімкнена аварійна світлова сигналізація, а якщо вона несправна або відсутня, то ззаду має бути встановлений знак аварійної зупинки або миготливий червоний ліхтар.

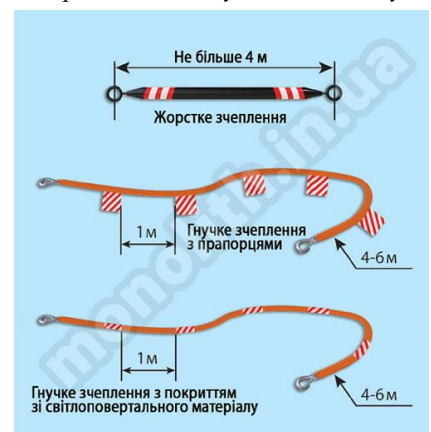
23.3. Жорстке зчеплення повинно забезпечувати відстань між транспортними засобами не більш як 4 м, гнучке – в межах 4–6 м. Гнучке зчеплення через кожний метр позначається сигнальними щитками або прапорцями згідно з вимогами пункту 30.5 цих Правил (за винятком використання гнучкого зчеплення з покриттям із світлоповертального матеріалу). (№ 111 від 11.02.2013)

Правила дорожнього руху не визначають мінімальну довжину жорсткого зчеплення, але задля запобігання пошкодження транспортного засобу, що буксирує, та буксированого транспортного засобу воно має бути завдовжки не менше половини ширини найбільшого з транспортних засобів. Щодо гнучкого зчеплення, то під час вибору його довжини слід пам'ятати наступне:

1. Маленька довжина гнучкого зчеплення обмежує водієві буксированого транспортного засобу оглядовість і не дозволить здійснити безпечну зупинку в разі різкого гальмування транспортного засобу, що буксирує.

2. Занадто велика довжина може призвести до значного зміщення буксированого транспортного засобу до центру повороту, що може призвести до виникнення аварійної обстановки.

3. Для своєчасного виявлення пішоходами та іншими учасниками дорожнього руху гнучкого зчеплення воно має бути позначене через кожен метр сигнальними щитками або прапорцями відповідно до пункту 30.5 цих Правил.

23.4. У разі буксирування механічного транспортного засобу на гнучкому зчепленні в буксированому транспортному засобі повинні діяти і бути справними робоча гальмова система і рульове керування, а на жорсткому зчепленні – рульове керування.

Оскільки рульове і гальмове керування є системами, які забезпечують активну безпеку транспортного засобу, вони повинні бути справні під час буксирування на гнучкому зчепленні. У деяких транспортних засобів рульове і гальмове керування можуть обладнуватися насосами та підсилювачами, які працюють від двигуна внутрішнього згоряння, тому, якщо один з елементів, наприклад підсилювач керма, компресор, вакуумний підсилювач гальм або двигун внутрішнього згоряння, несправний, буксирування на гнучкому зчепленні заборонене. Слід зазначити, що на відміну від гнучкого зчеплення жорстке зчеплення може забезпечити ефективне загальмування буксированого транспортного засобу, тому за наявності справного рульового керування буксирування на жорсткому зчепленні дозволене за несправної гальмової системи.

23.5. Буксирування механічного транспортного засобу на жорсткому або гнучкому зчепленні повинно здійснюватися лише за умови, що за кермом буксированого транспортного засобу перебуває водій (крім випадків, коли конструкція жорсткого зчеплення забезпечує буксированому транспортному засобу повторення траєкторії руху транспортного засобу, що буксирує, незалежно від величини поворотів).

23.6. Буксирування немеханічного транспортного засобу повинно здійснюватися лише на жорсткому зчепленні за умови, що його конструкція забезпечує буксированому транспортному засобу повторення траєкторії руху транспортного засобу, що буксирує, незалежно від величини поворотів.

Даний пункт Правил поширює свою дію на буксировані транспортні засоби, які не мають двигуна (причепи, напівпричепи та ін.). Під час руху за транспортним засобом, що буксирує, вони мають повторювати його траєкторію руху, в іншому випадку буксирування немеханічних транспортних засобів забороняється.

23.7. Механічний транспортний засіб з рульовим керуванням, що не діє, повинен буксироватися відповідно до вимог підпункту «б» пункту 23.2 цих Правил.

Якщо рульове керування на транспортному засобі несправне (наприклад, не працює підсилювач керма або не запускається двигун автомобіля з підсилювачем керма), то буксирування такого транспортного засобу має здійснюватися тільки методом часткового навантаження транспортного засобу на платформу або на спеціальне опорне пристосування.

Під час буксирування методом часткового навантаження забороняється перебувати в кабіні буксированого транспортного засобу як водієві, так і пасажирам.

23.8. Перед початком буксирування водії механічних транспортних засобів повинні узгодити порядок подачі сигналів, зокрема для зупинки транспортних засобів.

З метою забезпечення безпеки дорожнього руху перед буксируванням водій транспортного засобу, що буксирує, та водій буксированого транспортного засобу зобов'язані перевірити справність і надійність тягово-зчипного пристрою (гака) і домовитися про порядок подання попереджувальних сигналів під час руху.

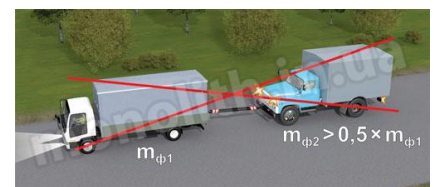
23.9. Під час буксирування на жорсткому або гнучкому зчепленні забороняється перевозити пасажирів у буксированому транспортному засобі (крім легкового автомобіля) та кузові вантажного автомобіля, що буксирує, а в разі буксирування способом часткового навантаження цього засобу на платформу або спеціальне опорне пристосування – в усіх транспортних засобах (крім кабіні транспортного засобу, що буксирує).

Заборона, введена даним пунктом Правил дорожнього руху, є реалізацією права пасажирів на безпечне перевезення відповідно до пункту 5.5 а) цих Правил дорожнього руху України.

23.10. Буксирування забороняється:

а) якщо фактична маса буксированого транспортного засобу з несправною гальмовою системою (або за її відсутності) перевищує половину фактичної маси транспортного засобу, що буксирує;

У зв'язку з тим, що при збільшенні маси транспортного засобу або складу транспортних засобів ефективність гальмування може бути істотно знижена, даним пунктом Правил дорожнього руху забороняється буксирування транспортного засобу з несправною гальмовою системою будь-яким із способів буксирування, якщо маса буксированого транспортного засобу перевищує половину фактичної маси транспортного засобу, що буксирує. У таких випадках має здійснюватися не буксирування

транспортного засобу, а його транспортування методом повного навантаження на спеціальну платформу.

б) на гнучкому зчепленні під час ожеледиці;

Під час ожеледиці зчпні можливості шин автомобіля істотно знижуються, тому водії буксированих транспортних засобів під час буксирування на гнучкому зчепленні можуть не впоратися з керуванням і створити аварійну обстановку на проїзній частині, що неприпустимо. У зв'язку з цим Правилами дорожнього руху забороняється буксирування транспортних засобів на гнучкому зчепленні під час ожеледиці.

в) якщо загальна довжина зчеплених транспортних засобів перевищує 22 м (маршрутних транспортних засобів – 30 м);

Довгомірні та великогабаритні транспортні засоби мають здійснювати рух за спеціальними правилами, а маршрути їхнього руху повинні узгоджуватися з уповноваженим підрозділом Національної поліції.

г) мотоциклами без бокового причепа, а також таких мотоциклів, мопедів чи велосипедів;

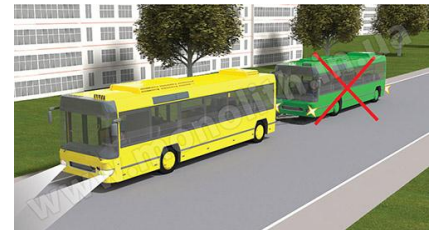
Двоколісні транспортні засоби можуть втратити стійкість під час руху в зчепленні з іншими транспортними засобами, тому Правилами дорожнього руху забороняється буксирування як двоколісними транспортними засобами, так і двоколісних транспортних засобів.

г) більше одного транспортного засобу (за винятком випадків, коли порядок буксирування двох і більше транспортних засобів погоджено з уповноваженим підрозділом Національної поліції) або транспортним засобом з причепом; (№ 161 від 22.03.2017)

Оскільки причіпна техніка під час повороту зміщується до центру повороту, Правилами забороняється буксирувати більше одного транспортного засобу або буксирувати транспортним засобом з причепом. Слід зазначити, що буксирування одним транспортним засобом іншого транспортного засобу з причепом не заборонене Правилами дорожнього руху України (див. ілюстрацію до п. 23.1).

д) автобусами. (№1029 від 26.09.2011)

Автобус призначений для перевезення пасажирів, тому буксирування автобусами заборонене з метою забезпечення безпеки пасажирів та їхнього багажу.

23.11. Експлуатація складів транспортних засобів у складі автомобіля, трактора або іншого тягача і причепа дозволяється лише за умови відповідності причепа тягачу та виконання вимог щодо їх експлуатації, а складу транспортних засобів у складі автобуса і причепа – також за наявності причіпного пристрою, встановленого заводом-виробником. (№1029 від 26.09.2011)

До експлуатації з причепами допускаються тільки ті транспортні засоби, які мають тягово-зчпний пристрій, встановлений заводом-виробником транспортного засобу, що відповідає причіпній ланці.

23.12. Виключено Постановою Кабінету Міністрів України (№1029 від 26.09.2011)

(Експлуатація складу транспортних засобів у складі автобуса і причепа забороняється).